USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **F. O.,** zastoupeného Mgr. Miroslavem Fotrem, advokátem, se sídlem Na Pískách 3275/3, Hodonín, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2010, č. j. 9 Ca 370/2009 - 12,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále též jen „městský soud“), jímž byla odmítnuta jeho žaloba ve věci odstranění nečinnosti žalované ve věci vydání osvědčení k žádosti o státní příspěvek dle zákona č. 108/2009 Sb., o jednorázové peněžní částce nahrazující příplatek k důchodu a zvláštní příspěvek k důchodu a o změně některých zákonů, podané dne 5. 10. 2009 u žalované.

Městský soud napadeným usnesením odmítl stěžovatelovu žalobu, neboť se mu ani přes učiněné výzvy nepodařilo odstranit vady žaloby; žaloba neobsahovala zákonem požadované náležitosti, zejm. označení věci, v níž se stěžovatel ochrany domáhá a vylíčení rozhodných skutečností. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 3. 5. 2010.

Stěžovatel proti usnesení městského soudu podal kasační stížnost z 3. 5. 2010, neboť je považuje za *„ryze diskriminační estébáck[ou] sterilní žvanírn[u]“;* usnesení je nezákonné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Dále uvádí, že městský soud jej svým postupem šikanuje, ač ví, že žaloba je důvodná, nadržuje žalované a práva stěžovatele ignoruje. V řízení u městského soudu se domáhá, aby bylo žalované nařízeno vydat osvědčení o tvrzených skutečnostech a poté

pokračovat v řízení na ochranu osvědčených práv, a to „*bez řízení zkorumpovaného kasačního soudu, jak v § 108 s. ř. s. umožněno.*“

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.) a kasační stížnost podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Jeho kasační stížnost však nesplňuje jinou podstatnou náležitost: řádně formulovaný stížnostní bod. Stěžovatel sice v kasační stížnosti uvedl, že usnesení je nezákonné z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., avšak nespecifikoval, v čem konkrétně onu nezákonnost shledává. Nedostatek kasační stížnosti v podobě absence kasačního bodu je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Městský soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 10. 6. 2010, č. j. 9 Ca 370/2009 - 18, aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů napadá usnesení městského soudu; též jej vyzval k předložení plné moci udělené advokátu pro řízení o kasační stížnosti. Městský soud stěžovatele rovněž poučil o následcích neodstranění vad kasační stížnosti. Stěžovatel v přípisu ze dne 16. 6. 2010 k výzvě uvedl, že důvody jeho kasační stížnosti spočívají jednak v nezákonnosti posouzení právní otázky soudem v předchozím řízení, vadách řízení před žalovanou, která žádné skutečnosti nezjišťovala, a jednak v nedostatku důvodů soudu, jenž rozhodoval o vadách podání na úkor posouzení věci samé. Odmítnutí svého návrhu považuje za pohrdání povinností soudu uložené v čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Jak bylo shora uvedeno, městský soud napadeným usnesením odmítl stěžovatelovu žalobu, neboť nebylo zřejmé, v jaké věci se stěžovatel domáhá ochrany před nečinností žalované a z jakých skutečností tuto nečinnost dovozuje. V kasační stížnosti brojící proti tomuto usnesení tedy měl stěžovatel tvrdit, proč považuje toto usnesení za nezákonné, tedy konkrétně že jeho žaloba byla dostatečně určitá a obsahovala veškeré náležitosti uvedené v § 37 odst. 3 s. ř. s. a § 79 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel však ve svých podáních zůstal u povšechných tvrzení týkajících se jednak věci samé (vady v postupu žalované, nezabývání se meritem věci) a jednak u zcela nevhodných vyjádření na adresu městského soudu a též Nejvyššího správního soudu. Taková tvrzení nemůže Nejvyšší správní soud považovat za způsobilé kasační body, neboť se skutkově míjejí s podstatou kasačního řízení, jak byla shora vymezena.

Nejvyšší správní soud nemůže ani tvrzení, že se městský soud zabýval rozhodováním o vadách podání na úkor posouzení věci samé, považovat za způsobilý

kasační důvod, neboť toto tvrzení je pouhým obecným konstatováním k postupu řízení, které se nadto nedotýká podstaty kasačního řízení. Takový postup je plně v souladu se soudním řádem správním a též obecnými pravidly soudního řízení. Soudy se totiž vždy nejprve musí zabývat naplněním podmínek řízení a otázkou, zda návrh na zahájení řízení (zde žaloba na ochranu proti nečinnosti) má všechny požadované náležitosti, jedině takový návrh totiž soud může projednat. V postupu městského soudu nelze shledat žádné vady, natož pak šikanózní praktiky, jež mu stěžovatel podsouvá.

Poněvadž se nepodařilo vady kasační stížnosti (chybějící kasační bod) odstranit ani přes výzvy krajského soudu, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Na okraj Nejvyšší správní soud ještě podotýká, že s ohledem na vady kasační stížnosti shora označené se již nezabýval otázkou zastoupení stěžovatele advokátem (poznamenává však, že advokát Mgr. Miroslav Fotr byl jak ze strany městského soudu, tak Nejvyššího správního soudu, o úkonech soudů uvědoměn).

Podání stěžovatele ze dne 29. 11. 2010, jímž reagoval na informaci o probíhajícím řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem, v němž zpochybnil pravomoc Nejvyššího správního soudu věc rozhodnout, s poukazem na § 108 s. ř. s., pak postrádá pro toto řízení jakoukoliv relevanci.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.; žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu